

Dissabte XXIII de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 6,43-49): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No hi ha cap arbre bo que doni fruits dolents ni cap arbre dolent que doni fruits bons. Cada arbre es coneix pel seu fruit: no es cullen figues dels cards ni es veremen raïms de les bardisses. L'home bo, del bon tresor del seu cor, en treu la bondat, i l'home dolent, del seu tresor dolent, en treu el mal. Perquè del que sobreix del cor, en parla la boca.

»Per què em dieu ‘Senyor, Senyor’, i no feu el que jo dic? Jo us diré a qui s'assembla tothom qui ve a escoltar les meves paraules i les compleix. S'assembla a un home que construïa una casa; va cavar i va enfondir fins que assentà el fonament sobre roca. Quan vingué la inundació, el riu va envestir contra aquella casa, però no la pogué somoure, perquè estava ben edificada. Però el qui escolta les meves paraules i no les compleix, s'assembla a un home que va construir una casa al pla de terra, sense fonaments. El riu la va envestir, i de seguida es va ensorrar: la destrucció d'aquella casa fou completa».

«Cada arbre es coneix pel seu fruit»

P. Raimondo M. SORGIA Mannai OP
(San Domenico di Fiesole, Florencia, Itàlia)

Avui, el Senyor ens sorprèn fent “publicitat” de si mateix. No és la meva intenció “escandalitzar” ningú amb aquesta afirmació. És la nostra publicitat terrenal el que empeteix les coses grans i sobrenaturals. És el prometre, per exemple, que en unes setmanes una persona grassa podrà perdre almenys cinc o sis quilos usant un determinat “producte-trampa” (o altres promeses miraculoses per l'estil) el que ens

fa mirar la publicitat amb ulls de sospita. Però, quan un té un “producte” garantit al cent per cent, i —com el cas del Senyor— no ven res a canvi de diners, sinó que solament ens demana que el creguem tot prenent-lo com a guia i model d'un precís estil de vida, aleshores aquesta “publicitat” no ens ha de sorprendre i ens semblarà la més lícita del món. No ha estat Jesús el més gran “publicista” en dir-nos de si mateix «Jo sóc el Camí, la Veritat i la Vida?» (Jn 14,6)?

Avui afirma que «qui ve a escoltar les meves paraules i les compleix» és prudent, i «s'assembla a un home que construïa una casa; va cavar i va enfondir fins que assentà el fonament sobre roca» (Lc 6,47-48), de manera que obté una construcció sòlida i ferma, capaç d'afrontar els cops del mal temps. Si, pel contrari, qui edifica no té aquesta prudència, finirà per trobar-se davant d'un munt de pedres derruïdes, i, si ell mateix era a l'interior de la casa en el moment del xoc de la pluja, podrà perdre no solament la casa, sinó a més la seva pròpia vida.

No n'hi ha prou, però, amb apropar-se a Jesús, sinó que cal escoltar amb la màxima atenció els seus ensenyaments i, sobretot, posar-los en pràctica, perquè fins i tot el curiós s'apropa a Ell, i també l'heretge, l'estudiós d'història o de filologia... Però serà solament apropant-nos i, per damunt de tot, practicant la doctrina de Jesús com aixecarem l'edifici de la santedat cristiana, per a l'exemple dels fidels pelegrins i per a la glòria de l'Església celestial.